

*„Menjünk csak nap mint nap, lépésről lépésre a Szeretet útján.
És ha ott állunk majd, színről színre látjuk a Szeretet arcát, és a
Szeretet arca úgy tekint reánk,
hogy Tőle semmi el nem választhat minket, semmilyen távolság,
sem idők, sem messziségek,
akkor meg fogjuk érteni, mekkora ez a Szeretet.
Akkor meg fogjuk érteni, milyen végtelen szeretettel szeret
bennünket az Atya,
akkor meg fogjuk érteni, hogy az Ő szeretetének titka irántunk
abban áll egyszerűen,
hogy felénk fordította arcát, hogy néz reánk,
és az Ő arcából a jóság sugara beleragyog a szívünkbe, átítatja
egész lényünket.”*

Mindenszentek ünnepe

Jel 7,2-4. 9-14

1Jn 3,1-3

Mt 5,1-12a

Nézzétek, mekkora szeretettel van irántunk az Atya!

Nézzétek a szenteket! A szentek Isten szeretetének tanúbizonyságai.

Ők Isten szeretetének művei, az irgalmas Kegyelem alkotásai.

Nézzétek tehát őket, mert bennük megismeritek a szeretetet, amellyel benneteket szeret az Atya.

Mert Isten úgy szeret minket, hogy beleragyogja szeretetének fényét a szívünkbe, és az életünkbe.

Isten úgy szeret minket, hogy felénk fordította tekintetét.

Úgy szeret bennünket, hogy reánk nézett, hogy lehajolt hozzánk, és az Ő tekintetének sugara a Szeretet fénye, mert Ő a Szeretet.

A Szeretet fénye, mint a felkelő nap sugara, ahogy beragyogja a világot, a Szeretet fénye, ahogy a nap melege növeli a vetést és gyümölcsöt érlel, úgy a Szeretet fénye a mi szívünkben elveti a szeretet jó magvait, az gyökeret ver bennünk és gyümölcsöt terem a tetteinkben.

És ez a fény az Isten arcának jósága, az Isten tekintetének ragyogása.

Igen, minden jóságban az egyetlen, a végtelen Jó tündökl, minden mosolygásban Isten mosolyog.

És Ő így szeretett bennünket, hogy reánk bízta, nekünk ajándékozta önmagát, a Szeretet titokzatos csodáját, és megtörténnek a csodák.

A szívünkben ott van a mennyország, az örökkévalóság, az Isten arcának vonása, a Szeretet magva.

És ott van a tetteinkben. Az örök, a végtelen Szeretet mosolyog az arcunkon.

Mert Isten úgy szeretett bennünket, hogy önmagával halmozott el minket, e drága Kinccsel, hogy önmagába öltöztetett fel, e tündöklő Ruhával, a Szeretettel.

Nem kell, hogy felmenjünk az Égbe, nem kell, hogy átkeljük tengereken, hogy miénk legyen a Szeretet. Csak a szívünkbe kell térni.

Csak ki kell nyitnunk a szívünket, a szívünk ajtaja előtt zörget a Szeretet, és ott lakik a szívünkben, sürget minket.

Csak kezünkbe kell vennünk a Szeretetet, csak meg kell tennünk azt apró tettekben minden nap,

és az Ég alászállott az életünkbe, a földre szállott a mennyei Város,

amelyben minden mindenben az Isten. Isten a fénye ennek a Városnak,

Isten a Templom benne, Ő a Szentsége, és minden gyümölcs, minden ének.

A mi szívünk és életünk mennyei Város, mert alászállott életünkbe az Irgalom kegyelme.

Így szeretett bennünket az Isten. Nézzük a szenteket!

Ők ennek a Szeretnek tanúbizonyságai, ők ennek az egyetlen Szeretnek alkotásai.

És Isten úgy szeretett bennünket, ahogy szerette a szenteket.

Úgy szerette a szenteket, hogy önmagához hasonlóvá tette őket.

Úgy szerette a szenteket, hogy Isten szeretete megszentelte a szívüket,
felöltöztette az Isten tekintetéből áradó fény az életüket, szentté lettek a Szereteten.
És Isten bennünket ugyanígy szeret. Nézzétek tehát, mekkora szeretettel szeret
bennünket az Isten!

És ha megértjük, akkor menjünk csak a szentek nyomában, hogy odaérjünk ahol ők
állnak,

a Szeretet ragyogásában, a Szeretet trónja előtt,
a Szeretet kristálytengerén állva az Örök Szeretetenben.

Menjünk csak nap mint nap, lépésről lépésre a Szeretet útján.

*És ha ott állunk majd, színről színre látjuk a Szeretet arcát, és a Szeretet arca úgy
tekint reánk,*

*hogy Tőle semmi el nem választhat minket, semmilyen távolság, sem idők, sem
messziségek,*

akkor meg fogjuk érteni, mekkora ez a Szeretet.

*Akkor meg fogjuk érteni, milyen végtelen szeretettel szeret bennünket az Atya,
akkor meg fogjuk érteni, hogy az Ő szeretetének titka irántunk abban áll egyszerűen,
hogy felénk fordította arcát, hogy néz reánk,*

és az Ő arcából a jóság sugara beleragyog a szívünkbe, átítatja egész lényünket.

Akkor valóban minden, mindenben minden Ő lesz mibennünk,

és mi Őbenne leszünk, fényként a Fényben tündöklünk,
szeretetéként ott állunk a Szeretet örökkévalóságában, Ő lesz a mi életünk.

És ez az Élet örök élet, halhatatlan, Ő lesz a mi örömünk.

És ez a boldogság nem ismer könnyet, nincs gyász benne és nincs fájdalom,
akkor Ő lesz a végtelen Szeretet, a mi Istenünk, a mi Üdvösségünk.

Ámen.

2021. november 1.

Takács Gyula plébános atya